

● گوش به جای کولر!

گوش‌های من خیلی بزرگند و می‌توانم آن‌ها را جداگانه حرکت دهم. صداها را از هر طرف می‌شنوم. البته دامن‌های شنوایی من از آدم‌ها کمتر است.

داشتن گوش بزرگ، یک فایده‌ی دیگر هم دارد: وقتی هوا خیلی گرم می‌شود، مویرگ‌های زیادی که در لاله‌ی گوشم وجود دارند، باز می‌شوند. با این کار، می‌توانم حرارت را از بدنم خارج کنم. من برای تناسب اندام و سالم ماندن، به فعالیت بدنی روزانه و بازی کردن احتیاج دارم. وقتی هم که حسابی سرحال باشم، کلی بالا و پایین می‌پریم.

دائم سرم را تکان می‌دهم. معلوم است که با این همه ورجه وورجه و بازیگوشی، خیلی داغ می‌شوم!

لاله‌های گوشم خیلی نرم و حساسند. خدا می‌داند چه قدر ناراحت می‌شوم وقتی کسی برای بلند کردن من، از آن‌ها استفاده می‌کند!

● دنیایی که من می‌بینم

چشم‌های درشت من، کنار سرم قرار گرفته‌اند. به خاطر همین، زاویه‌ی دید بسیار وسیعی دارم. هر چشم من، زاویه‌ی دید ۱۹۰ درجه‌ای دارد و این یعنی این که من به راحتی می‌توانم پشت سر خودم را هم ببینم!

توانایی زیادی در تشخیص رنگ‌ها ندارم؛ اما می‌توانم حرکات را از فاصله‌های دور تشخیص دهم. قدرت دید من در نور کم، خیلی بیشتر از آدم‌هاست. چون که مردمک چشم من هشت برابر بیشتر از مردمک چشم آدم‌ها گشاد می‌شود. با وجود همه‌ی این‌ها من برای شناسایی صاحب خودم، از شکل، بو و صدای او استفاده می‌کنم! شاید برای تو که حس بویایی‌ات فقط پنج تا شش میلیون گیرنده دارد، تصورش عجیب باشد، اما من حدود ۱۰۰ میلیون گیرنده برای درک بوهای مختلف دارم. برای این که این گیرنده‌ها بهتر

گلاب به روی من!

با خرگوش خانگی آشنا شویم

سحر حیدری

ویتامین‌ها (گلاب به رویتان) فضله‌ام را می‌خورم؛ چون پر از پروتئین و ویتامین است! شاید زیاد از این حرفم خوشش نیامده باشد؛ اما این رفتار من کاملاً طبیعی و غریزی است!

این ضرب‌المثل «خواب خرگوشی» از همین‌جا آمده است. باید حواسم را جمع کنم که هر چیزی را زیاد از حد نخورم. تقصیر این کارتون‌هاست که همه فکر می‌کنند غذای اصلی ما هویج است. درست است که ما خیلی هویج دوست داریم. اما هویج یک غذای نشاسته‌دار است و ما نباید زیاد غذای نشاسته‌دار بخوریم. بخش زیادی از گیاهان در بدن من هضم نمی‌شوند و با مدفوع بیرون می‌آیند، من برای تأمین بخشی از

بتوانند بوها را تشخیص دهند، حدود ۲۰ تا ۱۲۰ بار در دقیقه بینی‌ام را تکان می‌دهم! این حس بویایی برای تشخیص حیوان غریبه‌ای هم که وارد قلمروام شود، به کار می‌آید. تازه وقتی احساس ناراحتی، ترس و خطر کنم، پاهای عقبی‌ام را تپ‌تپ به زمین می‌کوبم!

● باز هم هویج؟!

من اکثر ساعت‌های روز را در خوابم. شاید گاهی متوجه خوابیدنم نشوی. چون بعضی وقت‌ها با چشم باز می‌خوابم! اصلاً

● این جوری می‌گویند

من برای جلوگیری از رشد بیش از حد دندان‌هایم، احتیاج به جویدن چیزهای سخت مثل قطعات چوب دارم. به‌خاطر همین بیشتر آدم‌ها به اشتباه فکر می‌کنند من جزو جوندگان هستم. جوندگان فقط دو تا از دندان‌هایشان رشد دائمی دارد. ولی همه‌ی دندان‌های من در تمام طول سال رشد می‌کنند!

